

یادداشت‌سردیر

«همه‌جا مستقیم می‌روی تا بررسی به چهارراه سوم که آن وقت باید بیچری سمت راست، آن جا پرسی جنت‌آباد همه نشانت می‌دهند.» وقتی که یک نشانی دقیق را زیر یک آدم مطمئن را مبلد توی دست داشته باشی، هم خیالت راحت است و هم دلت قرص، حالاتوی آن شهر، غریب باشی، زیانشان را ندانی و حتی مجبور باشی راه را پیاده گز کنی، چندان توفیری ندارد. دیر یا زود می‌رسی به مقصد؛ به شرطی که لاقل، مستقیم و چهارراه و سوم و سمت راست را خودت بلد باشی. نشانی را گم نکنی و وسط راه، هوس نکنی برای همیشه توی فلان مسافرخانه بین‌راهی بمانی. قصه دنیای ما و آدم‌هایش، آن‌هایی که زود راهشان را می‌یابند و آن‌هایی که راه را گم می‌کنند، شبیه همین مقدمه‌ای است که گفتیم. خدا که مهربانترین است، آغوش محبتش را گشوده تا ما را ببرد به رضوان رضایتش؛ جایی که به همه ما خوش بگذرد. بپشتیش را هم ساخته، وصفش را هم گفته تا دل ما را هوابی کند. یک کتاب هم داده به ما که دقیق درست همه نشانی‌ها را دارد. جالب این که از روی محبت بی‌حسابش، هول گمشدن و ترس دوزخ را هم توی جانمان انداخته و گفته مراقب کسانی باشید که نمی‌خواهند شما به میهمانی برسید. با همه این احوال، باز از سر محکم کاری، راهنمایی‌های دانا و دلسوز هم فرستاده که دستمان را بگیرند. حالا وسط این همه نشانی‌های درست و این پیامبران کاریلد، اگر باز هم به بی‌راهه برویم، تقصیر خودمان است و این که جایی را اشتباه رفته‌ایم یا اشتباه فهمیده‌ایم. دیدار آشنا در دور جدید فعالیتش یک دغدغه مبارک و جدی دارد؛ می‌خواهد برای شما که در آغاز راه هستید، این نشانه‌ها، این راهنمایها و حتی آن کسانی که نمی‌خواهند شما به مقصد برسید را بهتر معرفی کند. این که تا چه حد موفق باشد به توفيق و تلاشش ربط دارد و البته به همراهی و دعای شما.

پلحق

۳۴

۲۲

۳۶